

உ

கணபதி துணை

நிருசரெந்திரேரோட்டகயமகவந்தாதி

துறைமங்கலம்

சிவபிரகாசகவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

இஃது

மாழப்பாணரது நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

மேற்புற

சுந்தரிவப்பிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்திமாநுபாலனபுத்திரசாலையில்

அச்சுப்பதிப்பிக்கப்பட்டது

ஐந்தாம் பதிப்பு

இதனவிலை அறு உ

(Copyright Reserved.)

1882

திரிககனநதங்கலைநீளசடைககைககனநசங்கரனந
திரிககனநதங்கலைநீளகொசாற்றறநநதநகந
திரிககனநதங்கலைநீளசெயககஞஞசெந்திலாரதிலார
திரிககனநதங்கலைநீளதிழநதேவகரச்சங்கங்களை.

(இ - ள) திரிகக நதது அம கலை நீள சடைக கைககனந
சங்கரன - தனைச குடிகொண்ட மாதிரததில ஆககம
பெற்ற அழகிப சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும்
கையிலேபொருந்திய அககினியையுமுடைய சங்கரனம்—அந்
தர்க்கு அனநதம கலை நீள்கள சாற்று அரன - உமாதேவிக்ரு
முடிவிலலாத சாதிரமாரகங்களை உடதேசிதத சங்கரகரந
தாவுமரகிய பரமசிவன—தநத நந கந்தா - பெற்ற நனமையை
யுடைய கந்தசவரமியாவியும்,—இககு அனம தங்கு அலை நீள
செயககண ஆம செந்திலார - கருமபுகளானனவ அனனவ
கள இருக்கின்ற அலையையுடைய ஜலம பொருந்திய வயலக
ள்ளே உண்டாகப்பெற்ற திருச்செந்தூரையுடையவராகியுமி
ருக்கின்ற முருக்ககடவுளுடைய—தனை ஆதிரிகக - மாலையை
விரும்பினமாதிரததில,—நதம கலை நீள்தக கரச்சங்கங்களை
இழந்தேம - நமமுடைய வஸ்திரததை நீங்கிக கையிலிருந்த
சங்கவனையலகளை இழந்தனம ஏ-று [முருக்ககடவுள் பவனி
வருதல கண்டு மால் கொண்டு வஸ்திரமும் வளையலுமிழந்து
கின்ற மகளிரா சொல்லியது]

(கஎ)

சங்கரியககநிகாததநின்றதைதகையதென்னச
சங்கரியககநிறைஞ்செழிறசெந்திறசடானனகஞ
சங்கரியககநிரநானிசைகின்றசரணததினா
சங்கரியககணததேயெறசெறியநதகநகினநதே

(இ - ள) சங்கரி அககம நிகாதத நின் தாதை தகையது
என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய
பிராவாகிய பரமசிவனது செய்கையைப்போல,—சங்கு அரி

யககா இறைஞ்சு எழிற் செந்திற சடானன் - சங்கையுடைய
வீஷ்ணுமாததியும் இயக்காகளும் வணங்குகின்ற அழகையு
டைய திருச்செந்தூரில் வாழும் ஆறுதிருமுகங்கையுடைய
வமே,—கஞ்சம கரியக ககா இசைகின்ற சரணத்தினுல சங
கரி - தாமரைமலரும் கருமபடியாக ஒளி பொருந்துகின்ற
உமமுடைய பாதத்திறைகொன்றருளும்—அககணத்தே ஏற
செறி அந்தகற்சினந்து - அந்தககணத்தே எண்ணெச சேரும்
இயமனைக கோபித்து எ-று இயமனைக கோபித்துக கொன்
றருளுமெனக கூட்டுக (கஅ)

தகரனலங்கநிறைநிறத்தான செந்திறநதைசங்கேயந
தகரனலங்கனளினுதன சகினன்னுழுகந
தகரனலங்கடாநின்றசத்தியனரு ளெனினந
தகரனலங்கன்னுலெனசசீறிடத்தககரனறே

(இ - ள) தகரன-மேடவாகனத்தையுடையவராகியும்,—
நல அங்கம் நிறை நிறத்தான - நன்மையாகிய திருமேனியிலே
நிறைந்த வண்ணத்தையுடையவராகியும்,—செந்தில தந்தை -
கிரச்செந்தூரில் வாழும் பிராவாகியும்,—சங்கு ஏயந்த கரண
அலங்கல நளினுதனத்தினன் தாழ - சங்கு பொருந்திய
கையையுடைய வீஷ்ணுமாததியும் மாலையையணிந்த தாமரை
யாபனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அள
கம் தகர நலங்கன தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர
சூரநாலாகிய இன்பத்தைத் தருமபடி நின்ற கிரியாசத்தியா
கிய தெய்வயானையையுடையவராகியுமிருக்கின்ற கந்தசுவா
மியினுடைய—தாளெனின - பாதமென்பேனையின்,—அந்த
கா அனலம் கன்னுலெனச சீறிடத்தககரன்று - யமனா
வடவாழகாககினி சவாலித்தாற்போலக கோபித்தறகுத் தக
கவரலலா எ-று (கஆ)

தககனகத்தினடறணித்தானயன்றனகதிசந
தககனகத்திகிரிககரணககங்கடநதளிககத

தக்கனகத்தியினையாளியென்னெஞ்சதாஞ்சலசந
தக்கனகத்தினகரனறனசெந்திலைச்சந்திக்கனே

(இ - ள்) தக்கன அகத்தின அடல தணிதநான் (கதி) - தக்கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமைஸ். அடகயிய உருத்திரமூரத்தியுடைய பதததையும்—அயனறந கதி - பிரமனுடைய பதததையும்—சந்தக கனகத கிகிரிக் கரன ஆக்கங்கள - அழகியுடைய பொனமயமாகிய சககரததைத் தரித்தகையையுடைய விஷ்ணுவின்து செலவததையும்—தநது அளிககத் தக்கன - தநது காடகத்தக்கவா—அகநகியின ஆளி - அகஸகியமகாமுனிவரை ஆண்டருள்ளவரும்—என நெஞ்சதாம் சலசம தக்கன நரு அததினகரன - எனனிதயமாகிய தாமரைமலருக்கு அனபராகி விளங்குகின்ற அந்தரானருரியருமாகிய முருக்ககடவுளானவா,—தன செந்திலை சந்திக்கின - தமமுடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில எ-று முருக்ககடவுளானவா தமமுடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில உருத்திரமூரத்தியினுடைய பதததையும் பிரமனுடைய பதததையும் விஷ்ணுவின்னுடைய செலவததையும் தநது காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக (20)

சந்தததனத்திகடந்திறதநாசைதலத்தினிசசை
சந்தததனத்தினசைதீரடியனறனகிலிறசோ
சந்தததனத்தியதளானறையதடக்கயலகரு
சந்தததனத்தினினங்கீழிழிசெந்திறறங்கினநகே

(இ - ள்) சந்தத் தனத்திகள் தம திறதது ஆசை - சந்தனததையனிர்த தனததையுடைய பெணகளது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும்—தலத்தின இசசை - மண்ணில வைக்கப்படும ஆசையையும்—சந்தத் தனத்தின நசை தீர - அழகையுடைய பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்துநரும்,—அடியனறனது இல இல சந்தது சோ அததன அசதி அதளானதனய - தமதடியாராகிய சுந்தரமூரத்திராயனுடைய மனைவி

யாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடக்கயவ கஞ்சம் தத்த நத்தினினம் கீழ் இழி செந்தில தங்கினறகு - பெரிய கயன்மச்சங்கள் தாமரைமல ரிலே பாய (அகினமேற்றயினற) சங்குக்கூட்டங்கள் கீழேயி றங்கப்பெற்ற உமமுடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த எனக்கு எ-று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண் களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்ப டொசையையும் பொன்னிலேறுமாயையையும் தோத்தருளுமெ னக்கூட்டுக (உக)

தங்கச்சினகரநேராக்கலந்திச்சகநிறைந்தார
தங்கச்சினகரநேயாதனயனறனகினிதார
தங்கச்சினகரநீளசெந்தினாட்டிறனகரிதர
தங்கச்சினகரநகன்னென்னங்கடையலாககே

(இ - ள்) தங்கு அச்சின அகரம் நேராக் கலந்து இச்சகம் நிறைந்தார - பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்கும் அகர மாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிர்களதோறும் பொருந்தி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம் கச்சி நகரம் நேயா - தம்முடைய காஞ்சீபுரத்தில விரும்பத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய—தனயனறனக்கு இனிதாம் - குமாரமாகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தங்கச் சினகரம் நீள செந தில நாட்டில - பொன்னாலாய கோயிலானது உயர்ந்திருக்க ப்பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய நாட்டின்க ண்ணே—கரி தந்தத் தனம் கச்சில நகர நற்கணன் என் நங கள் தையலாக்கு - யானைக்கோட்டைப்போலும் தனங்கள் கச்சுள்ளே நின்றும் பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம் யாது காரண ததாலுண்டாயது எங்களுடைய பெண்ணுக்கு? எ-று. பாவ கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது [செவிலி தலைவியின துழலியிறுமாப்பைக கண்டையுற்றுப் பாங்கியை வினாவல்]

உ

கீழ்ப்பதி துணை

திருச்செந்திரிரோட்டகயமகவந்தாதி.

மூலமும் உரையும்

காப்பு

கொற்றவருணனைநின்றழககியகொக்குருவைச
செற்றவருணனையன்னசெவவேற்படைச்செந்திலாகரு
முற்றவருணனையந்தாதிபென்றுமுதிராமதப்போ
பெற்றவருணனையானந்தாதிபேசுவனே

(இதனதுபதப்பொருள்) அன்று கொற்றவருணனை
நின்று உழககிய கொக்குருவைச செற்ற - 'யுத்தஞ்செய்த'அக்
காலத்து வெற்றியையுடைய சமுத்திரராசனை(கூடலிடத்தே)
நின்று கலககிய மாமரவடிவாகிய சூரபதமனைக் கொன்ற—
அருணனை அன்ன செவவேற்படைச செந்திலாகரு சூரிய
னைப்போன்ற சிவந்த வேலாயுதததையுடைய திருச்செந்தா
ரிலவாமும் முருகக்கடவுளுக்கு—வருணனை அந்தாதி முற்ற -
(நான் பாடத்தொடங்கும்) வாணனையையுடைய இரிரோட்ட
டகயமகவந்தாதியானது (இடைபூறினி) மூடியும்பொருட்
டு—என்றும் முதிராமதப்போ பெற்ற அருளனை - எக்கால்
த்தும்முதிராத மதீரேன்று(உலகத்தார சொல்லும்)பெயளரப
படைத்த அருளவெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற—
ஆனந்தது ஆதியைப் பேசுவன - யானைமுகத்தையுடைய
கண்பதியை (யான்) துதிப்பேன என்றவாறு ஏ - ஈற்றைச்
அந்தாதியானது முடியும்பொருட்டுக் கண்பதியைத் துதிப்பே
னெனக் கூட்டுக. நிரோட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும்

யமகமுமாகப் பாடப்படும் அந்தாதி நிரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற் பிறக்கும் மெய்யும் உயிரும் உயிரமெய்யும் வராமற் பாடப்படுவது யமகமாவது அடி முதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்துமுதற் பத்தெழுத்திற்கு ஓரடிபோல நான்கடி யும் பாடப்படுவது இப்பிரபந்தத்தினமுதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருச்செந்திலநாதர் கண்டு கொள்க திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழிந்து இரண்டெழுத்துமுதற் பன்னிரண்டெழுத்திற்கு ஓரடி போல நான்கடியும் பாடப்படுவது

யாணைக்கண்டங்கரி சென்றேதெழிற்செந்தி லின்றடைந
யாணைக்கண்டங்கரி பறக்கவயிலையேதததை [தே
யாணைக்கண்டங்கரிசேரோண்டிக்காக்கினரீரலிசை
யாணைக்கண்டங்கரிதாக்கியசோக்கதிமெய்தினனே

(இ - ள்) யாணைக்கண்டங்கு அரி சென்று ஏதது எழிற செந்தில இன்று அடைந்து - வெள்ளையாணையினமேல இருக்கின்ற இந்நிரை போயத் தங்கும அழகியையுடைய திருச்செந்திலை இன்றைக்குச் சேர்ந்து, — யான் - நான் — ஐக்கண்டம் கரிபற்கு - அழகையுடைய கழுத்துக் கரிதாகப்பெற்ற பெருநா—அம் வயிலையே ஏதத் ததை ஆன ஐக்கு - அழகியைக்கொண்டியப்போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும்—அண்டம் கரி சோ என மருகு - ஐக்கின்றகு - அண்டங்கனையும் அட்டகணங்கள் பொருத்திய அட்டகிக்குகளையும் சிருட்டித்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—நல இசையாணைக்கண்டு - (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கோத்தியையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத்தரிசித்து, — அவரு அரிதாகிய சோக்கதி எய்தினன் - அவ்விடத்தே (யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கு) அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோகூத்தையடைந்தேன். எ-று. நான்

இன்னநதியங்கிகாததசெங்கேழனகையீரணடா
யினனநதியங்கிரியைச்சிலையாகத்தனசேயெழிறசெய
யினனநதியங்கியிருங்கஞ்சஞ்சோ செந்திலெந்தைதனோ
யினனநதியங்கிசையக்கதியீந்தனனென்றனக்கே

(இ - ள) இன அந்தி அங்கி நிகாதத செங்கேழன -
இனிதாகிய செவ்வானதையும் அக்கினியையும் போன்ற
செந்திறதையுடையவராகியும், —கை ஈரிரண்டு ஆய இல
ந்தி அம் கிரியைச் சிலையாகத்தன சேய - நான்குக்களையு
டைய மாதாவையிலலாத நந்தியென்னுந் திருநாமதையுடை
யவருமா அழகையுடைய மகாமேருமலையை விலலாக்கிக்கொ
ண்டவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—எழிறசெ
யயில நந்து இயங்கி இரும் கஞ்சம் சோ செந்தில எந்தை-அழ
கைப்பொருந்திய வயல்களிலே சங்குகள் ஊர்ந்து சென்று
பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற
திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியிருக்கின்ற
முருக்ககடவுளானவா, —தனையின நந்தி அங்கு இசைய - பாச
ததினுகெட்டுலேந்து அந்தஸ்தலத்தின்கண்ணே சேர, —என
றனக்குக் கதிர்ந்தன - எனக்கு மோகந்ததைத் தந்தருளி
ஞா. எ-று.

(கச)

தனக்கடங்காரெயிலசெற்றகங்காளன்றையனங்கந
தனக்கடங்காதிழிந்தநிக்கினையன்றளிர்வழிறசந
தனக்கடங்காநிறைசெந்திலின்றசேயசயிலநங்கை
தனக்கடங்காணிநசாரிலையண்ணறரணியிலே

(இ - ள) தனக்கு அடங்கார எயில செற்ற கங்காளன்
தனயன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களுடைய முமமதிலக்கி
யும் அழித்த முழுவெலும்பையணிந்த பரமசிவனுடைய குமா
ரரும், —அம் கந்தன் - அழகைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும்—
அக் கடம் காது இழி தந்திக்கு இனையன் - அந்த மதமானது

காதினினறும் சொரிசினற யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக
குத தம்பியும்,—தனிரா எழிற சந்தனக கடம கா நிறை செந்தி
லில நறசேய - தனிராகனாப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்த
னமரங்களின காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற
திருச்செந்தூரில வீற்றிருக்கும் நல்ல இனையோருமாகிய சுப்பி
ரமணியசுவாமியினது—சயில நவகை தனக்கடம காணின -
மலையிலிருக்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக்
காண்பாராயின,—அண்ணல தாணியில நசகார இலை - தலை
வனே, இப்பூமியினகண்ணை விரும்பாதாரிலலை எ-று (கரு)

தரணியனையநிறத்தணைலாரிந்தனறளநத
தரணியனையனிறைஞ்சயிலாரநறநனிச்சிலையாந
தரணியனையனகண்ணையநதரித்ததிடுகந
தரணியனையனெஞ்ஞேயலாததாளகடரித்திறைஞ்சே

(இ - ள) தரணி அனைய நிறத்தது அண்ணலா - சூரியனை
பபோனற நிறத்தையுடைய பெருமையிற சிறந்தவராகியும், —
அன்று இரநது அளநத தரணியன அயன இறைஞ்ச அயிலா -
அசகாலதது யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ
ணுமூத்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தை
யுடையவராகியும்,—நல தனிச சிலையாம தரணியன ஐ அன
கன அனை அநதரி தநதிடு கதா - நல்ல ஒப்பிலலாத விலலா
கிய மலையையுடையவரும் அழகியையுடைய மலரகிதருமாகிய
பரமசிவனைச்சோநத உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுவாமியா
கியுமிருக்கின்ற முருசுக்கடவுளே—அணி அல-(நமக்குப)பெரு
மைப்பொருந்திய அரணயிருக்கின்றா,—நெஞ்சே நையல -
மனமே, நீ வருந்தாதே,—அலாத தானக தரித்து இறைஞ்ச -
அவருடைய செந்தாமரைமலரபோலும் திருவடிக்களைத் தாங்கி
வணங்கு. எ-று. அலலென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு
“இரவுமிருளு மிரும்பின் பெயரு—மெயிலு மிரவியு மலலென
லாகும்” என்னும் பிங்கலத்தைச் சூத்திரததாலுணர்க. (கக)

தங்கநதனங்களடையத்தனியெனத்தளளியங்கே
தங்கநதனங்கடரச்சென்றனரநிரநாரிலைகா
தங்கநதனங்களலாகாககணுரெழிறறணசெந்திலார
தங்கநதனங்கடிகாசெக்காசெயசஞ்சலத்தினையே

(இ - ள்) தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனி எனைத்த
ளளி - என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத்
தனியாக என்னை இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து—அங்கே
தங்கு அம் தனங்கள் தரச் சென்றனர் - (தாம் போன) அவ்வி
டத்தில இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரு
மபொருட்டுப்போன என்னுடைய நாயகா—காதம் கந்தம்
நம கள் அலா காகநன் ஓர எழில தண செந்திலார தம் கந
தன - ஓரகாததூரம் மண்மலீசுகின்ற நமமுடைய தேன
பொருந்திய பூக்கள் நந்தனவனங்களிலே நிறைந்திருக்கப்
பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய திருச்செந்தூரில
வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது—அங்கம் நிகா
செக்கா செய சஞ்சலத்தினை அநிரநாரிலை - திருமேனியைப்
போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துககத்தை
உணர்ந்தாரிலலை எ-று [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைக்
ணடிவங்கல.] (௫)

சலந்தரனுகந்தரித்தாராததாதன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனுகந்தரைநடந்தாலெனச்சாரந்தண்டன்
சலந்தரனுகந்தனரச்செற்றாதனயன்றலநச
சலந்தரனுகந்தனக்கிறைசோசெந்திற்சாரந்திடறகே.

(இ - ள்) சலம் தரம் நாகம் தரித்தாரா - கங்கையையுந்
தலைமாலையையும் சாப்பதையும் தரித்தவரும்,—தம் தாதன்ற
னதிடைச் சஞ்சலம் தர - தம்முடைய அடியாராகிய மார்க்
கண்டேயரிடத்திலே துககத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு—
நாகம் தரை நடந்தாலெனச் சாரந்த தண்டன் - யானையா

னது பூமியிலே நடந்தாறபோலச சோநத இயமனையும்—சல
ந்தான ஆகம தளரச செறறா தனயன-சலநதரனையும் உடல
ஞ்சோருமபடி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரா
கியும்—தரம நாகந தனக்கு இறை சோ செந்தில தலம சாரந
திடறகு நச்சலம - மேனமையையுடைய மலைகளுக்கும் தலைவ
ராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கூந் திருச்செந்தூ
ராகிய தலத்தையடைதற்கு யாம விருமபிளேமிலலை எ-று

சாரங்கஞ்சங்கரிகட்கிசசித்தேயநதகைச்சங்கரனா
சாரங்கஞ்சங்கரிதாஞ்சக்கரங்கையிறறாங்கினன்சேய
சாரங்கஞ்சங்கரியாநண்ணினாககநததததிரததா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனசசெயநினசரணடநதே

(இ - ள்) சாரங்கம சங்கரி கட்டு இசசித்தது ஏயநத கைச
சங்கரனா - மாளுனது உமாதேவியினது கண்ணினதழகுக்கு
விருமபிவந்திருந்தாறபோலப் பொருந்திய ஸையையுடைய
சங்கரனும்—சாரங்கம சங்கு அரிதாம சக்கரம கையில் தாங்கி
னன் சேய சார அங்கம சங்கரியா நண்ணினாக்கு—சாரங்கமெ
ன்னும் வில்லையும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும்
கையிலே தரித்த விஷ்ணுமாதகியுடைய புதலவனாகிய மன்ம
தனுடைய பொருந்திய உடலத்தைக்கொன்று (முனபோல
யோகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்தத் தந்தி
ரத்து ஆசாரம் - வேதத்தின முடிவாகிய ஸைவாகமத்தினது
சீலத்தை—கஞ்சம் கரிதேயெனச செய நினசரண் தந்தது -
செந்தாமரைமலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற
உமமுடைய பாதம்கொடுத்தது எ-று. இரண்டாமடியிலே
சாரங்கமெனபது எதுகைநோக்கிச் சாரங்கமென ஓரகரம்
விரியப்பெற்று நின்றது (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகராசோககத்தடங்கணலை
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செயயாடங்கச்சசநாநித

தநதனஞ்சங்கையகலறதநீச்செந்திறசாாகதனித
தநதனஞ்சங்கையநகனினையனறருடாறகே

(இ - ள்) சங்கை அணி கரா தம் தனம் சோககத தடங்
கண அலைதநதனம் - சங்குவனையலையணிந்த கையினையுடைய
பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணாகக அவாகளுடைய
விசாலமாகிய கண்களினாலே டாம அலைந்தோம் —சம கை -
(இனி அவார்களோடனுபவிக்கு) சுகததை நீ வெறுத்து
விடு, —அலா என - (இதனுலுண்டாகும்) பழிமொழி நமக்கு
என! —செய்பாள் தங்கச்ச சறசனா நித்தம் தனம் சங்கை அகல
அறத்து - இலகருமி வசிக்கச் சன்மாககமுடைய சனங்க
ளுக்கு எப்பொழுதுநதிரவியங்களை ஐயம் நீங்கிய தருமநெறி
யிலே கொடு —தனிதநதன அஞ்ச அவகை அநகன இளை
யன நற்றூள் தாறகுச செந்தில சாாக - ஒற்றைக்கொம்பின
யுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய கையையுடைய பாவமில்லா
தவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய தம்பியாராகிய சுப்பிரம
ணியசுவாமிபானவர் தமமுடைய நனமையாகிய பாதங்களை
நமக்குத் தருமபொருட்டு அவா வீற்றிருக்குக திருச்செந்தூரை
அடை எ-று (அ)

தரங்கனநதாரனனியேற்றெழிறசெந்திறநதைநிர
தரங்கனந்தாரகநாடினென்றேநினைசத்தியர
தரங்கனநதாரகநீசாசெய்கிறிததையலாகந
தரங்கனந்தாராகஞ்சிறிறிடைசலசங்கண்களே

(இ - ள்) தரங்கம் நநது ஆரவ நனி ஏற்று எழிறசெந்
தில தநதை - கடற்றிறைகள் சங்குகளை மதிலினமேலே மிக
ஏறுகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும்
பிதாவாகியும், —நிரந்தரம் தாரகம் நாடின கனம் என்று நினை
சத்தியா அந்தரங்கம் நநதார் - எககாலத்தும் பிரமஸ்வரூப
த்தை விசாரிக்கில நமக்கு மேன்மையாகுமென்று நினைக்கி

னற மெயஞ்ஞானிகளுடைய அநதரங்கத்திலே கெடுத்தலின்றி
விளங்குகின்றவரும்,—அங்கா ஈசா - ஆணவமில்லாதவருமா
கிய பரமசிவனுடைய—சேய கிரித தையலர்க்கு - குமாரராகி
யுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண
னுக்கு—தார அளகம கனம் - மாலையையுடைய அளகமானது
மேகத்தைப் போலும்,—சிறறிடை அநதரம் - சிறுமையாகிய
இடையானது ஆகாயத்தைப்போலும்,—கண்கள் சலசம -
கண்களானவை செந்தாமரைமலரைப்போலும் எ-று [தலை
வியினதவயவம் புகழ்தல] (க்)

சங்கங்கள்வழனிசுகரைசோசெந்திறநங்கினரு
சங்கங்கள்வகரணணரனசேயெயதச்சாரநதனஞ்சற
சங்கங்கள்வகனியநிகாதண்டதரநிகினிய
சங்கங்கள்வகரெனநின்றயாங்கனெஞ்சங்கரைநதே

(இ - ள்) சங்கங்கள் அம் கழனிசுகரை சோ செந்தில
தங்கினம் - சங்குகள் அழகையுடைய வயல்களினது கரைக
ளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரின்கண் இருந்தனம்,—நஞ்
சம் கம் களம் கரம் நண் அரண் சேய் எய்த - நஞ்சம் தலையும்
கழுத்திலுங் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமா
ரராகிய முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சறசங்கம்
சாரந்தனம் - சறசங்கத்தைச் சோந்தோம்;—களங்கனிய
நிகா தண்டதரநகு இனி அசங்கம் - களப்பழத்தைப்போலும்
நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்,—களங்க
ரென நின்ற யாங்கள் நெஞ்சம் கரைந்து - குற்றத்தையுடைய
வார்களாய் நின்ற நாங்கள் மனம் உருகி. எ-று நாங்கள் மன
முருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக (க0)

கரத்தரிககங்கணங்கட்டரஞ்ந்தரதகந்தரழ
கரத்தரிககங்கணங்கண்டசெய்செந்திலெங்காவகெயர்சா
கரத்தரிககங்கணங்கட்கயஞாசுகெழிறகாசணிசே
கரத்தரிககங்கணங்கட்குத்தரங்கினர்கைச்சததியே.

சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து மோக்ஷத்தை யடைத்
தேனெனக் கூட்டுக (௧)

தினகரனநதநீரிலங்காரினறசெய்யநற்செந
தினகரனநதநிதியாயினனடநீரயிலேந
தினகரனநதகணைச்செற்றநாளாடிகழகனகா
தினகரனநதநடனாதனயனெனசிறுதையனே

(இ - ள்) தினகரன் நதநீரிலங்காரின்ற செய்ய
நற்செந்தில நகரன் - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரசாசி
நகின்ற செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னுந் நகரத்
தையுடையவரும்—நதநீர்திதியாயினன் - நமமுடைய செவ்
வமாயினவரும்—அடநீர் ஆயில் ஏந்தின கரன் - வலிமை
யையுடைய சிறப்பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையு
டையவரும்,—அதகணைச் செற்ற நாளா திகழ கன காதில
நகா அனநதன் நடனா தனயன் - இயமனை வதைத்த பாதங்
கையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற பாரததையுடைய செவி
களிலே அசைசுின்ற அனநதனாகிய குண்டலத்தையுடைய
நடேசராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய குமாரருமாகிய
புருகநகடவுளானவா—என சிறுதையன் - என மனத்தின்
கண் இருக்கின்றனா எ - று (2)

சிறத்தையாகத்திசையநதணாகுகிறைச்சேரகங்க
சிறத்தையாகத்தரையளித்தாடரைசென்றிரந்த
சிறத்தையாகத்திடையையநதான்றதசெய்யளியாற
சிறத்தையாகத்தநற்செந்திலாயநினைச்சோநதனனே

(இ - ள்) சிறத்தையாகத்து இசை அநதணாககு இறை -
தங்கள் மனமானது வேளவியின்கண்ணே பொருநதப்பெற்ற
பிராமணாகடகுத்தலைவரே,—சோ அகம் கசிற்து அநையாகத்
தரை அளித்தாள் - பொருந்திய மனங்கசிற்து மாதாவாக இப்
பூமியைப் பெற்ற உமாதேவியையும்—சென்று தரை இரந்த

சிந்தனை - (மாவலிச்சக்கிரவாததியிடத்திலே) போயப்பூமியை யாசித்த வாமனருபதையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்— ஆகத்திடை இயைந்தான தந்த சேய - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதியும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற குமாரரே,—அளியால சிந்த அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்தைப் போன்றவரே,—கத்த - கருத சாவே,—நரசெந்திலாய - நன்மையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நினைச்சோநனை - உமமை (யான வந்து) அடைந்தேன் என்று எனனைக் காததுகொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அனனை நினனை என்பன அனை நினை என இடைக்குறைந்து நின்றன (ங)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரந்தரத்தசைகே
தனத்தலங்காரநிகழ்ரங்காட்சசெய்தன னினயத
தனத்தலங்காரதராயியங்கத்தக்கதனைசெந்திறக
தனத்தலங்காரனையானயனேத்திட்டதங்கினனே

(இ - ள்) தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியா - முலையினிடத்து அசைகின்ற முத்துமால்கள நிறையப்பெற்ற பெண்கள—அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்கு ஆட - ஆராயத்திலே அசைகின்ற கொழுகையுடைய அழகு விளங்குகின்ற சபையின்கண்ணே நடக்கவும்,—செய்தன னின் நயத்த நத்து அலம் கார அதராய இயங்கத் தக்க தன செந்தில கந்தன - வயல்களிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள் கலப்பைச்சாலிலே நிற்கின்ற சலமானது வழியாக அகிலூரது செல்லவுந்தக்க குளிரச்சிவையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கந்தசுவாமியானவா—அத்தலம் காரனையான அயன் ஏத்திட்ட தங்கினன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேக மபோலும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவருந்துக்க இருந்தருளினா. என்று. அலம் ஆகுபெயர். (ச)

(இ - ள்) கரத்தது அரிக கங்கணம் கட்டு அரனா தந்த
கந்தா - கையிலே சாப்பமாகிய கடகத்தைக் கடடிய பரமசி
வன பெற்ற கந்தசுவாமியும், — அழகா - அழகையுடையவ
ரும், — அததா - பிதாவும், — இக்கு அங்கணம் கண்ட செயச
செந்தில எங்காங்கெயா - கரும்புகள் சேற்றினிடத்து உண
டாகப்பெற்ற வயலகையுடைய திருச்செந்திலில் வீற்றிருக்கி
ன்ற நமமுடைய காங்கேயருமாகிய முருகக்கடவுளானவா—
சாகரத்தது அரிகு - திருப்பாறகடலிலே நித்திரைசெய்தினற
விஷ்ணுமூர்த்திக்கும், — அம் கணங்கட்டு - அழகிய (தேவா
தலிய) கணங்களுக்கும், — அயனாக்கு - பிரமதேவருக்கும், —
எழிறகாச அணி சேகரத்தது அரிகு - அழகையுடைய திரைத்தி
னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மும்மையுடைய இரதிரனுக
கும், — அவரு அணங்கு அறநிட - அவலியுடைய (சூரன முத
லிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருத்த நங்கும் பொருட்டு—
கைச்சத்தி தாவகினா - கையின்கண்ணே வைலாயுத்ததைத்
தரித்தருளினா எ-று காங்கேயரெனபின் காங்கேயரெனக்
குறுக்கவலிகாரம் பெற்றவரென்றது (கக)

சத்திககரத்தனைச் செயங்கத்தினைத் தந்தனன்ற
சத்திககரத்தன்கச்சிலைபாளிதனருளினேனே
சத்திககரத்தன்கத்தியைந்தேத்தரன்றந்தகதிாச
சத்திககரத்தன்கசெந்திலாய்நினசரணசரணே

(இ - ள்) சத்திக கரத்தன் அகச சேய அங்கத்தினைத் தந
தனன் - வலிமையையுடைய முதலையினது வயிற்றினுள்ளே
புகுந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சந்தரமூர்த்தி
நாயனருடைய திருப்பகித்தின் பொருட்டு) அழைத்ததுகொ
டுத்தவரும் — நல சத்திககு அரத்தன் — நனமையாகிய (தமதி
டப்பாதிவிலிருக்கும்) உமாதேவிக்கு (வலப்பாதிவிலே) சிவந்த
ரூபமாக விளங்குகின்றவரும், — நகச் சிலை ஆளி - மகாமேரும்

லையை விலலாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளிணை - தம்முடைய இரண்பொதங்கனையும்—நேசத்து இக்கா அதன அகத்து இயைந்து ஏத்து அரண தந்த - அன்பினைக் கருப்புவல்லையுடைய மனமதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துறிகுகின்ற சங்காரகாததாவுமாகிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிரிச சததிக் கரத்து அனக - கிரணததையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையினையுடைய மலமுததரே,— செந்திலாய - திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நின்சரணே சரண—உமமுடையபாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். எ-று ()

சரிதங்கையாரககலன்றதனநதரிததாரநரகே
சரிதங்கையாரககரிடத்தினூதந்ததண செங்கிணே
சரிதங்கையாரககணத்தினன்னலகைத்தலசரந்தநஞ்சோச
சரிதங்கையாரககசிறகிசைக்கின்றதகையினாக்கே

(இ - ள்) சரி தம கை ஆரக கலன் தம தனம் தரிதசாராரகேசரி தங்கையார இடத்தினூ - வலையிலே தமது கையிலும் முத்தமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முனையிலும் தரித்தவரும் நரசிங்கவுருவவகொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தங்கையாருமாகிய உமாதேவியாரா பொருந்திய வாமபாகத்தை யுடையவராகிய—அக்கா தந்த - சங்குமணியை அணிந்த பரமசிவன் பெற்ற—தன் செந்தில நேசா - குளிரசசியையுடைய திருச்செந்தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதம் கையார - இன்பத்தை வெறுத்து செய்வாரா,—அக்கணத்து இன்னல கைத்தல சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்தல சத்தியம்,—தம் சோச சரிதம் கை ஆரக கசிரிது இசைக்கின்ற தகையினாக்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழுககம் பொருந்தும்படி மனங்கசிறந்து சொல்கின்ற அன்பினையுடையவர்களுக்கு. எ-று முருகக்கடவுள் அன்பினையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார் துன்பத்தையொழித்தல சத்தியமெனக் கூட்டுக (கங)

அலரினனந்தலையாழிகண்டாங்குச்சிசியினிடை
யலரினனநதநிகரயிலானசெந்திலாயிழையை
யலரினனநதநினைநிலநதோநததற்கன்றயலா
ரலரினனநதஞ்சொலறகிடனொருசழிகின்றதே.

(இ - ள்.) ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாங்கு - சமுத்திரத்
தினது நடுவிலே சூரியன்தோன்றிற்றபோல—சிசியினிடை
அலர் இன்ன - மயிலவாகனத்திலே விளங்குகின்ற தலைவ
ரும்,—அநதம் நிகா அயிலான—அழகிய ஒளிபொருந்திய
வேலாயுதத்தை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்
தில ஆயிழை - திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—ஐய
லர் இனல நநத நினை நிலம் தேர்நததறகு - ஐந்துபுஷ்பபாண
ங்களாலாகிய துன்பங்கெடுமபடி உனனை இந்நாட்டினக
ண்ணே தேடியதறகு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம்
சொலறகு இடனொரு ரெஞ்சு அழிகின்றது- அந்நாளிலே அயலவ
ராக பழிமொழியாக அளவிலலாத வாராதைக்களைப் பேசுதலு
க்கு இடமரக மனம் வருந்துகின்றது என்று [அலரறிவுறுத்தல]

தேயத்தியங்கியலகிறலவகளிற்சென்றழக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்
தேயத்தியங்கினரித்திலந்தானெறிசெந்திலடைந்
தேயத்தியங்கிதரித்தானறையறமெரிசிக்கினே

(இ - ள்) தேயத்தது இயங்கி அலகில் தலங்களில சென்று
அடிகள் தேயத்தியங்கி அலையல - தேசங்களதோறஞ் சஞ்சரி
த்து அளவில்லாத கேஷத்திரங்களிலே பேராயக காலகள் தேயு
ம்படி தியங்கி அலையாதே,—கதி சோதல் திடம் - மோகூஷ
த்தை அடைதல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அங்கு இனம்
நித்திலம் எறி செந்தில் அடைநது - ஆரவாரித்துச் சமுத்திர
மானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையி

லெறியப்பெற்ற திருச்செந்தூரைச் சேர்ந்து,—ஏய அதன் அங்கு தரித்தான தனயன் தெரிசிககின் - அவ்விடத்திலிருக்கின்ற எலும்பையும் அக்கினியையும் தரித்த பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில எ-று முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில மோகந்ததையடைதல நிச்சயமெனக் கூட்டுக மூன்றாமடியின் முதலிலிருக்கும் ஏகாரம்முடிசைநிலை ()

சிககத்தனங்கழற்ககின்றகன்னியாசிககத்தனே
சிககத்தனங்களித்தழிந்தேறகெழிற்செந்திறி
சிககத்தனங்கழலையேத்தநலகின்னீரநிறைகா
சிக்கத்தனங்களிலேசந்தந்திறற்கந்தனே

(இ - ள்) சிககத்தனங்களை நிறக்கின்ற கன்னியா சிககத்தன நேசிகக - கண்டவர்கள் தங்கலிடத்தில அகப்படும் படி முலைகளைத் திறவாரின்ற பெண்களுடைய மனம் விருமபு மபொருட்டு—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேறகு-திரவியங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தது கெட்டவனாகிய எனக்கு—எழிற செந்தில் தரிசிகக - அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும்,—தன் அம் கழலை ஏத்த - தம்முடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கின்ன - அருளசெய்தாரா—சீர் நிறை காசிக கத்தன் நங்குள் அகிலேசன தந்த நிறற்கந்தன - சிறப்புப்பொருளாகிய காசியில் வீற்றிருக்கும் கருத்தாவாகிய எங்கள் விசுவநாதசுவாமி பெற்ற வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவா எ-று. கந்தசுவாமியானவா எனக்குத் திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும் அருளசெய்தாரெனக் கூட்டுக. (உரு)

கந்தரங்கானந்தனிறசென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கந்தரங்கானந்தநண்ணிலென்கன்னியர்கட்டளக

கநதரங்கானநதநினருடெழிற்செந்திறகணடிறைஞ்சிக
கநதரங்கானநதநலகச்சன்னங்கடநதிலரே

(இ - ள்.) கநதரம் கானநதனில சென்று அடங்கில
என் - முழையிலும் காட்டிலும் போயப் புலனெடுங்க இருந்த
தற்ற பயன யாத?—காசிகு அநேகநதரம் கால நநத நண
ணில என் - காசிகு அநேகமுறை காலகள் வருந்தும்படி
போனதிற்ற பயன யாத?—கன்னியா கநதரம் கடமி அள
கம கான் நநத நினறு ஆமி எழிற்செந்தில கண்டு இறைஞ்சி -
பெணகள் மேகம்போலும் நிறததையுடைய கட்டப்பபட்ட
அளகத்திலே வாசம் மிக நினறு நடிக்கின்ற அழகையுடைய
திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி, —கநதா அங்கு ஆனந
தம் நலக - முருக்ககடவுள் அவலிடத்திற் சிவானந்தத்தை
அருள்—சன்னம் கடநதிலா - அதனாலே தங்கள் பிறவியை
நீங்காதவர்கள், எ-று சிவானந்தம்போற் காமயோகங்கள்
பயன்படாவென்பது கருத்து (உசு)

கடநந்தினுகத்ததளாடையாயெனைக்காககனிறகே
கடனநதிராணித்ததாயெனநாரணனகணடிறைஞ்செந
கடநநதிராதனநயனநசெந்திலிறகாரிகையே
கடனநதியுக்கங்காதலாதேறிகலிக்கின்றதே

(இ - ள்) கடம் நந்து இல நாகத்தது அதள் ஆடையாய -
மதங்கெடுத்திலலாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தை
யுடையவரே—எனைக் காககல நிறகே கடன் - அடியேனை
இரட்சித்தல உமக்கே கடனும்—அநதி நாரண நிறத்தாய
என் - செக்காமேகம் நாரணத்தக்க செந்நிறததையுடையவரே
என்று—நாரணன கண்டு இறைஞ்சு எங்களதம் நநதி நாதன்
தனயன் - யிஷ்ணுமூர்தி கரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களு
டைய நநதியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பாமசிவனு

டைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நற்செந்திலில் காரி கையே-நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கும்பெண்ணே,— கடல் நந்தின் நாயகம் காதலர் தேரில் கலிககின்றது - சமுத் திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளுடைய நாயகமாகிய வலம் புரி உன்னுடைய தலைவரினது தேரிலே சத்திககின்றது. ஏ-று [பாங்கி வலம்புரிகேட்டுத் தலைவனது வரவறிவுறுத்தல்](உஎ)

கணககாகநாயகமுன்காயநிலையெனகண்ணியெனன
கணக்காகநானலைநதெயத்தெனெழிறசெநநிறகநதநெற்றிக
கணககாகநாதந்தநின்றையேயினிககாதலினுற
கணககாகருநிகாததேயழியங்கத்தின்காதலறறே

(இ - ள்.) கணக காகம் நாயகன் தின் காயம் நிலையெனக் கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் நாயகளும் உணகின்ற சரீரத்தை நித்தியமென்று நினைத்தது,—எனன கணககு ஆக நான் அலைநது எயத்தேன - என்னதாற்பரியத்தின்பொருட்டு யான் அலைநது இளைத்தேன?—எழிறசெந்தில காத - அழகை யுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் கந்தசுவாமீ,—நெற்றி ககண அககு ஆகளுா தந்த நின்றையே - நெற்றிககண்ணையும் எலும்பு மணியைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரம சிவன் பெற்ற உம்மையே—இனிக காதலினால் கணக கா - இனி விருப்பத்தினாலே தியானிகரும்பொருட்டு (இடையூறு வராமற்)காததருளும்—கனா நிகாதது அழி அங்கத்தின காதல் அற்று—சொப்பனத்தைப்போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில வைத்த விருப்பம் நீங்கி, ஏ-று. கண்ண எனறது கண என இடைககுறைந்து நின்றது. சரீரத்தில வைத்த விருப்பம் நீங்கி உமமையே தியானிகரும்பொருட்டுக் காத்நருளமெனக் கூட்டுக (உஅ)

காதலையானின்றனககாக்கினனிநிக்காயந்தத்தே,
காதலையானின்றனககாரணனடிக்கஞ்சங்கணீங்

காதலையானின்றகங்கரைநதேத்தரண்கண்ணியராக
காதலையானின்றசங்கரனசேயசெந்திற்காகுகெயனே

(இ - ள்.) காதலை யான் நின்றனக்கு ஆகுகின்ன் - விரு
ப்பத்தை நான உமமேல வைத்தேன;—இனிக் காயம தந்து
காதல - இனிச சரீரத்தைப் படைத்துக் கொலலாதொழி
யும்.—ஐயான் - சூகருமரூபியும்—இன தனம் காரணன் -
இனிமையாகிய அருட்செலவத்துக்குக் காரணரும்—அழிக
கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான் நின்று அகம கரைந்து ஏதது
அரன் - தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலர்களை நீங்காமல
திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுமூத்தி முன்
னின்று மனம் உருகித் துறிககப்பெற்ற சங்காரகாததாவும்—
கண்ணி அராக காது அலையாநின்ற சங்கரன சேய - மாலே
யாகச சாப்பம காதுநளிலே அசைகின்ற சுகஞ்செயபவருமா
கிய பரமசிவனுடைய சூமாரரே,—செந்தில காகுகெயனே -
திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்திரரே ஏ-று சன்னம
ரண துககங்களை நீக்கி நித்திய பேரின்பமயமாகிய மோகூத
தைத் தந்தருளும் என்பது கருத்து (உக)

காயங்கலையலியதகணைகாலஞ்செயய
காயங்கலையதளானிலநீரழலகாறறெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்தாயினன் காதலழ
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலாயெனக்கன்றனெஞ்சே

(இ - ள்) காயம கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம் -
சரீரம் நீங்கும்படி வருத்துகின்ற இயமன்வருங்காலத்திலே—
செய்ய காயம கலை அதளான - (சாக்கியநாயனரெறிந்த) செங்
கலலாலாகிய சிவநத தழுமபையும் கலைமானினது தோலையு
முடையவராகியும்—நிலம் நீர் அழல காற்று எழில ஆகாயம
கலையன் அலரி சித்து ஆயினன் - பிருதிவியும் அப்புஷ்ப தேயு
வும் வாயுவும் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும்

திருச்செந்திலந்தாதி

நான் அல்ல ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய—
 கீர்த்தி அழகு ஆய - துமாராகிய முருக்ககடவுளினது திருவு
 ரூபத்தைத் தியானி, —அங்கு அலை அதிரும் செந்திலாய
 என்க - அவவிடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்
 துரை யுடையவரே என்று சொல்லு, —கன்றவ நெஞ்சே -
 வருந்தாதொழி என்மனமே எ-று எனமனமே இயமன்
 வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருக்ககடவுளினது திருவு
 ரூபத்தைத் தியானி திருச்செந்துரையுடையவரே என்று
 சொல்லு என்க கூடமிக சரீராதியத்திலே மனமானது எப
 பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும்
 என்பது சாதகிரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னா என்க
 காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ
 அதுவே சரீராதியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருக்ககட
 வுனைத் தியானித்தலை என்காலத்திலும் இடைவிடாது செயதா
 லொழியச் சரீராதியத்திலே செயதல் கூடாது எனவும், அத
 னை எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்து
 கொள்க

(௩௦)

திருச்செந்தினீரோட்டகயமகவந்தாதிபுரை

முறறுபபெற்றது

திருச்சிறறம்பலம்.

